

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 7Csp/233/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1616209659
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr.Ing. Anna Prikrylová
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2018:1616209659.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, sudkyňou Ing. Mgr. Annou Prikrylovou, v právnej veci žalobcu: Y. W., a.s., M.: XX XXX XXX, so sídlom J. XXXA, XXX XX Y., zastúpený: N. kancelária G.. J. U., E., s.r.o., so sídlom D. XX, XXX XX Y., proti žalovanej: H. D., nar. XX.XX.XXXX, bytom D. O. č. XXX, XXX XX D. O., o zaplatenie sumy 114,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 68,26 Eur, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

Súd priznáva žalobcovi náhradu trov konania v rozsahu 19,76 %, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 28.11.2016 domáhal zaplatenia sumy 114,- Eur spolu s úrokom vo výške 24% ročne zo sumy 68,26 Eur od 16.12.2010 do zaplatenia a náhrady trov konania voči žalovanej. Žalobu odôvodnil tým, že žalovaná ako dedič po poručiteľke I. X., naposledy bytom Hlavná XX, XXX XX C. (ďalej "poručiteľ") je povinná na vydanie majetku z dedičstva. Dňa 21.06.2007 poručiteľ ako dlžník a E. banka, a.s. (ďalej len "banka"), uzavreli Zmluvu o osobnom účte č. XXXXXXXXXXXX/XXXX v spojení s Obchodnými podmienkami pre úver. Na základe zmlúv o postúpení zo dňa 15.12.2010 uzavretou medzi spoločnosťou E. banka, a.s. ako postupcom a spoločnosťou Y. M. O. ako postupníkom, zo dňa XX.XX.XXXX medzi Y. M. O. ako postupcom a E. W., s.r.o. ako postupníkom, zo dňa 15.12.2014 medzi E. W., s.r.o. ako postupcom a Y. investments, s.r.o. ako postupníkom a zo dňa XX.XX.XXXX medzi Y. investments, s.r.o. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy. Listom zo dňa 10.10.2006 a dňa 06.12.2007 banka oznámila poručiteľovi, že eviduje na jeho osobnom účte nepovolené prečerpanie, pričom na povinnosť uhradenia už bol vopred upozornený. Poručiteľ na výzvy nereagoval. V zmysle čl. 5 Obchodných podmienok pre osobný účet, ak zostatok na účte majiteľa účtu začne vykazovať debetné hodnoty, resp. klesne pod limit zmluvne dohodnutého povoleného debetného zostatku, a tým vznikne na účte nepovolený debetný zostatok, banka účet zablokuje. Majiteľ účtu je povinný uhradiť celkovú sumu nepovoleného debetného zostatku a sankčného poplatku do 10 kalendárnych dní odo dňa vystavenia oznámenia. Dňa 19.04.2013 došlo k úmrtiu poručiteľa. Okresný súd v Malackách v dedičskej veci po poručiteľovi sp. zn. 12D/288/2013 vydal osvedčenie o dedičstve, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 29.11.2013. Na základe vyššie uvedeného osvedčenia o dedičstve žalovaná ako dedič nadobudla z majetku poručiteľa vo všeobecnej hodnote 40.208,38 Eur, dedičstvo v čistej hodnote 2.930,95 Eur. Na základe vyššie uvedeného vznikol žalobcovi nárok na vydanie majetku z dedičstva po poručiteľovi voči žalovanej ako dedičovi v sume 68,26 Eur ako aktuálna celková výška nesplatennej istiny, v sume 45,74 Eur ako suma debetných úrokov a

sankčných debetných úrokov z omeškania vyčíslených odo dňa vyhlásenia splatnosti do dňa 15.12.2010 (postúpenie pohľadávky). Žalobca ďalej žiada sankčné debetné úroky zo sumy 68,26 Eur vo výške 24 % ročne od 16.12.2010 do zaplatenia.

2. Žalovaná sa k žalobe žalobcu napriek výzve nevyjadrila.

3. Podľa § 297 Civilného sporového poriadku (ďalej len C.s.p.) súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

4. V prejednávanej veci súd podľa § 297 C.s.p. vyhlásil rozsudok bez nariadenia pojednávania. Podľa § 219 C.s.p., miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku oznámil súd na svojej úradnej tabuli a webovej stránke súdu dňa 21.12.2018.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so zmluvou o osobnom účte - Y. zo dňa XX.XX.XXXX, obchodnými podmienkami pre osobný účet, zmluvou o debetnej platobnej karte zo dňa XX.XX.XXXX, výzvou na úhradu dlžnej sumy zo dňa 30.09.2006 a zo dňa 31.10.2007, kópiami doručky, výzvou - pokusom o zmier zo dňa 26.03.2008, výpisom z účtu, osvedčením o dedičstve sp.zn. XXD/XXX/XXXX zo dňa 13.11.2013, zmluvami o postúpení zo dňa 15.12.2010, zo dňa 01.06.2012, zo dňa 15.12.2014 a zistil nasledovný skutkový a právny stav.

6. Zo zmluvy o osobnom účte - Y. zo dňa 18.12.2002 súd zistil, že právny predchodca žalobcu viedol pre poručiťľa osobný účet Y. v slovenskej mene. Klient vyhlásil, že bol oboznámený so Všeobecnými obchodnými podmienkami pre zriaďovanie a vedenie korunových účtov v banke a Obchodnými podmienkami pre zriaďovanie a vedenie osobných účtov - Y.. Na základe zmluvy o debetnej platobnej karte zo dňa 21.06.2005 bola poručiťľovi vydaná platobná karta Maestro s denným limitom 10.000,- Sk.

7. Poručiťľ na opakované písomné výzvy banky na vyrovnanie nepovoleného debetného zostatku (zo dňa 30.09.2006 a zo dňa 31.10.2007) nereagoval (výzvy boli doručené dňa 10.10.2006 a dňa 06.12.2007), v dôsledku čoho ho banka listom zo dňa 26.03.2008 vyzvala na bezodkladnú úhradu pohľadávky z titulu nepovoleného debetného zostatku na účte vo výške 68,26 Eur (2.056,55 Sk). Zároveň banka uviedla, že účet bol dňa 01.03.2008 zrušený.

8. Na základe Osvedčenia o dedičstve sp. zn. 12D/288/2013 zo dňa 13.11.2013 vydaného JUDr. Ivanom Lošonským, notárom, v dedičskej veci po nebohej I. X., nar. XX.XX.XXX, naposledy bytom L. XX/XX, C., zomr. dňa XX.XX.XXXX bola stanovená čistá hodnota dedičstva na sumu 2.930,95 Eur. Dedičstvo po poručiťľovi nadobudla žalovaná v celku, pričom druhým dedičom bol syn poručiťľky J. X., ktorý na základe dohody so žalovanou prenechal dedičstvo jej.

9. Z výpisu z účtu poručiťľky vyplývalo, že sa dostala na svojom účte do nepovoleného prečerpania, ktoré ku dňu 31.08.2006 predstavovalo sumu 69,80 Eur (2.102,67 Sk).

10. Podľa § 708 ods. 1, 2 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa. Na uzavretie zmluvy sa vyžaduje písomná forma.

11. Podľa § 709 ods. 1 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, banka je povinná prijímať na bežný účet v mene, na ktorú znie, peňažné vklady alebo platby uskutočnené v prospech majiteľa účtu a z peňažných prostriedkov na bežnom účte podľa písomného príkazu majiteľa účtu alebo pri splnení podmienok určených v zmluve vyplatiť mu požadovanú sumu alebo uskutočniť v jeho mene platby ním určeným osobám. Banka je povinná prijímať platby na bežný účet, vykonávať platby z bežného účtu a vykonávať zúčtovanie uskutočnených platieb v súlade so zmluvou o bežnom účte a v lehotách a za ďalších zákonom ustanovených podmienok pre poskytovanie platobných služieb.

12. Podľa § 710 Obchodného zákonníka účinného ku dňu uzatvorenia zmluvy o spolupráci pri poskytovaní bankových produktov, ak je v zmluve určené, že banka vykoná do určitej sumy príkazy na

platby, aj keď nemá na to potrebné peňažné prostriedky na účte, spravujú sa práva a povinnosti strán pri uskutočnení týchto platieb zmluvou o úvere (§ 497 a nasl. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1991/513/20121001.html>>).

13. Podľa § 711 ods. 1 Obchodného zákonníka, za vykonanie platieb je banka oprávnená požadovať úhradu nákladov s tým spojených a použiť na ich započítanie peňažné prostriedky na účte.

14. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

15. Podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

16. Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

17. Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka (v spojení s § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka), ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

18. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov účinného k 01.10.2002 zákon sa ďalej nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

19. Podľa § 3 ods. 6 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení neskorších predpisov účinného k 1.10.2002 pri spotrebiteľských úveroch formou preddavkov na bežný účet s výnimkou kreditnej karty (§ 1 ods. 3) alebo v prípadoch, keď nemožno určiť ročnú percentuálnu mieru nákladov, musí byť spotrebiteľ pred uzavretím zmluvy informovaný o úverovom limite, o nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom, o spôsobe výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov, o podmienkach, za ktorých môže byť zmluva zmenená, a o spôsobe a termíne skončenia zmluvného vzťahu. Počas trvania zmluvy musí byť spotrebiteľ bezodkladne informovaný o zmene ročnej percentuálnej miery nákladov.

20. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

21. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

22. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, v znení neskorších predpisov (účinného do 31.01.2013), výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia, ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

23. Podľa § 10c Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. februárom 2013, výška úrokov z omeškania sa riadi podľa predpisov účinných k 31. januáru 2013 aj za dobu omeškania po 31. januári 2013.

24. Súd po vykonanom dokazovaní dospel k záveru, že žalobe je možné vyhovieť len sčasti a to vo výške uplatnenej istiny 68,26 Eur. Súd mal ďalej preukázané, že na účte poručiteľa vznikol na bežnom účte č. XXXXXXXXXXX/XXXX nepovolený debetný zostatok v sume 68,26 Eur. Záväzkový vzťah založený zmluvou o bežnom účte je obchodným záväzkovým vzťahom. Ide o tzv. absolútny obchod (§ 708 Obchodného zákonníka). Ide o označenie právnej teórie a súdnej praxe pre záväzkový vzťah, ktorý sa vždy riadi ustanoveniami Obchodného zákonníka, bez ohľadu na povahu účastníkov tohto záväzkového vzťahu. Medzi takého záväzkové vzťahy patrí aj vzťah založený zmluvou o vkladovom účte (§ 716 a nasl. Obchodného zákonníka). Teda tu nie rozhodujúci subjekt, ale objekt tohto záväzkového vzťahu. Korigujúcim ustanovením však v prípade spotrebiteľských zmlúv, resp. spotrebiteľského vzťahu, ktorým je aj prejednaný prípad, je už vyššie uvedené ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka. Právna úprava týkajúca sa spotrebiteľských zmlúv obsiahnutá v uvedených ustanoveniach Občianskeho zákonníka, je vo vzťahu k úprave zmluvného záväzkového práva obsiahnutej v Obchodnom zákonníku špeciálnou právnou úpravou, upravujúcou spotrebiteľské zmluvy. Zákonodarca s účinnosťou od 01.04.2015 (zákonom č. 102/2014 Z.z.) precizoval dovtedy účinné ustanovenie § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom tak, že do tohto ustanovenia zapracoval aj toto znenie: Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Podľa názoru súdu účinná právna úprava stanovuje povinnosť prednostne použiť ustanovenia Občianskeho zákonníka.

25. Na základe vyššie uvedeného súd priznal žalobcovi sumu 68,26 Eur ako nepovolený debetný zostatok, nakoľko mal z výpisu z účtu preukázané, že poručiteľ na účte nezabezpečil dostatočný objem finančných prostriedkov a čerpal finančné prostriedky nad výšku voľných finančných prostriedkov na účte. Žalovanú súd zaviazal titulom dedenia po poručiteľke.

26. Žalobca sa ďalej domáhal zaplatenia sumy 45,74 Eur ako sumy vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania ku dňu 15.12.2010 (prvé postúpenie pohľadávky) a úroku vo výške 24 % ročne zo sumy 68,26 Eur od 16.12.2010 do zaplatenia.

27. Žalobca v žalobe nešpecifikoval na základe čoho si uplatňuje debetný úrok a súdu nedoložil žiadny sadzobník. Ďalej žalobca nešpecifikoval koľko zo sumy 45,74 Eur predstavuje suma debetných úrokov a koľko suma sankčných debetných úrokov z omeškania a ako boli vypočítané. Žalobca vôbec neuviedol od čoho svoj nárok v sume 45,74 Eur odvodzuje. Z výzvy pokusu o zmier zo dňa 26.03.2008 vyplynulo, že právny predchodca žalobcu dňa 01.03.2008 účet zrušil. Z uvedeného možno konštatovať, že žalobca tým určil splatnosť dlhu - nepovoleného prečerpania. Ak teda žalobca požaduje od žalovanej úroky odo dňa 15.12.2010 je zrejmé, že ide o úroky po splatnosti úveru. Súd je toho názoru, že takto určený úrok žalobcovi nepatrí. Súd pritom vychádzal z uznesenia ÚS IV 476/2012 zo dňa 18.09.2012, v zmysle ktorého Ústavný súd SR odobril názor odvolacieho a prvostupňového súdu, podľa ktorého veriteľovi patria úroky len do splatnosti dlhu, následne sa dlžník dostáva do omeškania a je povinný platiť iba úroky z omeškania. Veriteľ má právo na zaplatenie zmluvných úrokov len do vyhlásenia predčasnej splatnosti s tým, že následne už právo na dohodnutý úrok z úveru nevzniká, iba právo na úrok z omeškania. V opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažovaniu v podobe úrokov z úveru ako i úrokov z omeškania, čo spôsobuje značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi stranami sporu. V prípade zosplatenia úveru svojím právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru. Práve v tomto zásadnom rozdielne spočíva ekonomická podstata nároku veriteľa na úroky za požičanie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi. Logicky tak nastupuje stav, v ktorom by mal mať veriteľ záujem a vyvinúť úsilie smerujúce k skorému vráteniu peňažných prostriedkov a právny poriadok mu po mimoriadnom zosplatení úveru poskytuje viaceré právne prostriedky vymožená jednorázovo zosplatennej pohľadávky (úveru). Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V opačnom prípade by bol založený krajne nespravodlivý a ústavne nekomformný stav, kde spotrebiteľ by bol vystavený všetkým sankčným mechanizmom vynútenia povinnosti a plnenia a veriteľ by naďalej inkasoval úroky zo sumy, ktorú by mu spotrebiteľ na výzvu nevrátil. De facto by išlo o právny stav, podľa ktorého by sa popreli účinky veriteľom vyvolanej zmeny obsahu záväzku a veriteľ by úroky inkasoval ako keby k zmene záväzku

nedošlo, zatiaľ čo však spotrebiteľovi by neboli garantované nijaké práva, ktoré mu plynuli zo zmluvy pred veriteľom vyvolanou zmenou záväzku. Súd takýto stav nemôže pripustiť, lebo by toleroval založenie hrubej nadvlády dodávateľa voči spotrebiteľovi, a to navyše za stavu, že veriteľ si môže nárokovat' a môže sa domôcť jednorazového vrátenia peňažných prostriedkov z majetku spotrebiteľa a nemusí trpieť nijaké obmedzenia užívania svojho majetku podľa uzatvorenej zmluvy. Súd ďalej poukazuje na to, že keďže jednorazovým zosplatnením vzniká spotrebiteľovi povinnosť jednorazovo vrátiť sumu (v tomto prípade debetný zostatok) a počnúc prvým dňom omeškania spotrebiteľa ide o protiprávny stav založený sankčným jednostranným predčasným zosplatnením dlhu, tak s týmto stavom sa spájajú výhradne sankcie, keďže spotrebiteľ je v omeškani s vrátením dlžnej sumy. Žalobca si v spore neuplatnil úroky z omeškania po zosplatnení pohľadávky voči žalovanej.

28. Z hľadiska právnej istoty súd poukazuje na aktuálne rozhodnutia odvolacích súdov v oblasti zmluvných úrokov po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru, ktoré jednoznačne potvrdili rozhodnutia súdov prvého stupňa, ktorými zamietli nárok na zmluvný úrok po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Napríklad súd odkazuje na rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 7Co 347/2017 zo dňa 14.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 9Co 12/2017 zo dňa 14.12.2017, rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp.zn. 10Co 136/17 zo dňa 13.07.2017, rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 3Co 125/2017 zo dňa 07.12.2017, rozsudok Krajského súdu Trnava sp.zn. 25 Co 251/2016 zo dňa 04.10.2017, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 22Co 35/2017 zo dňa 22.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 2Co 80/2017 zo dňa 19.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp.zn. 18 Co 138/2017 zo dňa 13.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 25Co 183/2017 zo dňa 21.02.2018, rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici sp.zn. 16 Co 255/2017 zo dňa 21.12.2017.

29. Krajský súd v Bratislave v rozsudku č.k. 7 Co 347/2017 - 64 zo dňa 14.02.2018 konštatoval, že ak nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľom. V protiprávnom stave patria zmluvným stranám len sankcie a na tento účel je kogentným určujúcim pravidlom § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 a § 3a zákona č. 87/1995 Z.z.. Ak by sa žalobca odplatných plnení napriek vyššie uvedenému výkladu neplatnosti dojednania dovoľával aj v čase po jednostrannom mimoriadnom zosplatnení úveru, neprešli by tieto nároky testom citovaných ustanovení Občianskeho zákonníka a nariadenia vlády alternatívne (podľa povahy zmluvnej úpravy, subsidiárne ani testom § 53 ods. 4 písm. k) Občianskeho zákonníka).

30. Súd konštatuje, že žalobcom požadovaný úrok zo sumy nepovoleného prečerpania vo výške 24%ročne, ktorý má povahu sankčného úroku, predstavuje neprípustné obchádzanie kogentného ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovuje právo veriteľa požadovať pri omeškani s plnením peňažného dlhu popri plnení i úroky z omeškania. Výška úrokov z omeškania je upravená § 3 nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z. a je vzhľadom na jej naviazanie na základnú úrokovú sadzbu ECB variabilná. V každom období je však rádovo nižšia ako žalobcom požadovaný sankčný úrok vo výške 24% ročne. Sankčný úrok vo výške 24% ročne je vo výške zjavne neprimeranej zabezpečenému záväzku a zásadne znevýhodňuje spotrebiteľa. Peňažné prostriedky klienta na jeho bežnom účte sú bankou úročené len minimálne prípadne vôbec, avšak od klienta banka požaduje v prípade prečerpania úrok vo výške blížiacej sa jednej tretine dlžnej sumy ročne. Žalobca tým zneužíva nepriaznivú finančnú situáciu klienta, jeho ľahkomyselnosť a neskúsenosť. Možno teda uzatvoriť, že sankčný úrok za nepovolené prečerpanie bol žalobcom stanovený v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka, nakoľko jeho výška podstatne prevyšuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, pričom je odôvodnené predpokladať, že pokiaľ by žalovaný ako spotrebiteľ nebol v zložitej finančnej situácii, nedostal by sa do nepovoleného prečerpania a nezaviazal by sa tým platiť takto neprimerane vysoký úrok z požičaných peňazí. (obdobne uviedol taktiež Krajský súd v Bratislave v odôvodnení rozsudku sp.zn. 9Co 92/2017 zo dňa 14.12.2017). Súd z uvedených dôvodov žalobu v časti uplatneného úroku vo výške 45,74 Eur (vyčísleného do 15.12.2010) a vo výške 24% ročne zo sumy 68,26 Eur od 16.12.2010 do zaplatenia zamietol.

31. Podľa § 255 o.ds. 1 C.s.p., súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

32. Podľa § 255 ods. 2 C.s.p. ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

33. Podľa § 262 ods. 1 C.s.p. o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 C.s.p. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy 114,- Eur (nepovolený debetný zostatok 68,26 Eur a suma debetných úrokov a sankčných debetných úrokov 45,745 Eur), úspešný bol v časti 68,26 Eur, čo predstavuje 59,88 %. V časti o zaplatenie sumy 45,74 Eur bola úspešná žalovaná, t. j. 40,12 % (neúspech žalobcu je úspechom žalovanej), čiže žalobca bol úspešný v pomernej časti 19,76 % (59,88 - 40,12). O výške trov rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Malacky, písomne, dvojmo.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č . 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok).